

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς την Υπουργό Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας

Θέμα: Για την τραγική κατάσταση των Συμβουλευτικών Κέντρων Γυναικών στην Αττική

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, στις 25 Νοέμβρη, αναδεικνύεται ακόμα μια φορά η ανάγκη για την πρόληψη, την ολόπλευρη στήριξη και προστασία των γυναικών από την πολύμορφη βία που υφίστανται στην οικογένεια, στο χώρο εργασίας και εκπαίδευσης, σε κάθε πλευρά της κοινωνικής ζωής.

Όμως, με ευθύνη της σημερινής κυβέρνησης, όπως και των προηγούμενων κυβερνήσεων, το υφιστάμενο δίκτυο δομών για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών (Συμβουλευτικά Κέντρα, Ξενώνες, γραμμή SOS) είναι πίσω από τις αυξανόμενες ανάγκες. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε όλη την Αττική λειτουργούν μόλις 10 Συμβουλευτικά Κέντρα σε 8 από τους 66 Δήμους της Αττικής.

Η χρηματοδότηση και λειτουργία των Συμβουλευτικών Κέντρων, όπως συνολικά του δικτύου δομών, εξαρτάται από ευρωπαϊκά προγράμματα με “ημερομηνία λήξης”, πηγαίνοντας από παράταση σε παράταση. Η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων στα Συμβουλευτικά Κέντρα, όπως και στους ξενώνες, δουλεύει με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, κάποιοι ακόμα και μία δεκαετία, στερούμενοι μια σειρά δικαιώματα που ισχύουν για τον υπόλοιπο δημόσιο τομέα. Γιατί, οι αναγκαίες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού όλων των ειδικοτήτων δεν είναι “επιλέξιμη” δαπάνη σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της ΕΕ.

Παρά τις προσπάθειες, την προσφορά των εργαζομένων στα Συμβουλευτικά Κέντρα, μια γυναίκα που προσπαθεί να απεγκλωβιστεί από μια βίαιη, παθογόνα οικογενειακή ή διαπροσωπική σχέση έχει να αντιμετωπίσει πολλά εμπόδια. Η εργασιακή ανασφάλεια αποτελεί το βασικότερο παράγοντα, όπως επισημαίνεται κι από τις αντίστοιχες εκθέσεις που δημοσιοποιεί η αρμόδια Γενική Γραμματεία. Αντί να εξασφαλιστεί το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή εργασία, με αξιοπρεπές εισόδημα, παρουσιάζεται ως “λύση” η ένταξη τους στα διάφορα ολιγόμηνα και κακοπληρωμένα προγράμματα κατάρτισης, καλύπτοντας μόνο ένα ποσοστό των άνεργων γυναικών που απευθύνονται στα Συμβουλευτικά Κέντρα. Έτσι, παραμένουν οι οικονομικοί, κοινωνικοί παράγοντες που μπορεί να τις οδηγήσουν ξανά στο κακοποιητικό περιβάλλον.

Ταυτόχρονα, ακόμα κι αν μια γυναίκα αποφασίσει να προχωρήσει στην καταγγελία και σε άλλες νομικές ενέργειες κατά του δράστη, ουσιαστικά στερείται δωρεάν νομικής στήριξης με κρατική ευθύνη. Ο ρόλος του νομικού συμβούλου του Συμβουλευτικού Κέντρου εξαντλείται στην παροχή νομικών συμβουλών, ενώ η γυναίκα αναγκάζεται να επιβαρυνθεί το κόστος των πολυδάπανων και μακροχρόνιων νομικών διαδικασιών. Χρειάζεται να εξασφαλίζεται απρόσκοπτα η δωρεάν ουσιαστική νομική συνδρομή, με έγκαιρη αποζημίωση του δικηγόρου για τα δικαστικά έξοδα και τις εν γένει δαπάνες που απαιτούνται για κάθε απαιτούμενη νομική ενέργεια και όχι μόνο για τα δικαστήρια, με ευθύνη του κράτους, χωρίς εμπλοκή ΜΚΟ. Αντίστοιχες ελλείψεις υπάρχουν στη δωρεάν

ψυχολογική στήριξη των γυναικών, για όσο χρόνο χρειάζονται, κάτω και από την έλλειψη δημόσιου και δωρεάν κέντρου για τη θεραπεία του τραύματος.

Γίνεται φανερό ότι οι ελλείψεις σε δομές και προσωπικό καθιστούν τελικά "κενό γράμμα" τα αναγκαία ενημερωτικά προγράμματα για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών, που καλούνται να υλοποιήσουν τα Συμβουλευτικά Κέντρα, κυρίως σε χώρους νεολαίας.

Την ίδια στιγμή, τόσο η κακοποιημένη γυναίκα με τα παιδιά της, όσο και οι εργαζόμενες/οι των Συμβουλευτικών Κέντρων, έχουν να αντιμετωπίσουν μια πολυδαίδαλη, πολύμηνη διαδικασία για την εξασφάλιση μιας θέσης σε ένα από τους 3 ξενώνες που λειτουργούν σε ολόκληρη την Αττική, ακόμα και αν είναι επείγον να απομακρυνθεί για την ασφάλειά της.

Οι ανάγκες για ολόπλευρη οικονομική, ψυχολογική, νομική στήριξη των γυναικών, που έχουν υποστεί βία, δεν μπορούν να υπολογίζονται με κριτήριο το "κόστος" για το κράτος, με βάση τους αντιλαϊκούς δημοσιονομικούς στόχους. Ούτε μπορεί να επαφίεται η ολόπλευρη προστασία των κακοποιημένων γυναικών και των παιδιών τους σε ΜΚΟ, που παίρνουν το μεγαλύτερο μερίδιο της ευρωπαϊκής χρηματοδότησης, υποκαθιστώντας έτσι την κρατική ευθύνη. Το κύριο είναι να εξασφαλιστεί το δικαίωμα κάθε γυναίκας στη μόνιμη και σταθερή εργασία, με αξιοπρεπές εισόδημα, ως βασική προϋπόθεση για να ζει χειραφετημένη οικονομικά, κοινωνικά.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ η κ. Υπουργός, τι μέτρα θα λάβει η κυβέρνηση:

- Για την δημιουργία νέων συμβουλευτικών κέντρων, όπως και ξενώνων, με εξασφάλιση γενναίας κρατικής χρηματοδότησης για την απρόσκοπτη λειτουργία όλου του δικτύου δομών για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών,
- Για μαζικές προσλήψεις και μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων εργαζομένων, ώστε να στελεχωθούν οι δομές με το αναγκαίο προσωπικό όλων των ειδικοτήτων (ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, κοινωνιολόγοι, νομικοί, διοικητικό προσωπικό, προσωπικό καθαριότητας, φύλαξης κλπ);
- Για την εξασφάλιση δωρεάν ψυχολογικής, νομικής στήριξης κάθε γυναίκας που έχει υποστεί βία στην οικογένεια ή στη συντροφική σχέση, μαζί με την παροχή έκτακτου επιδόματος στο ύψος του κατώτατου μισθού για όσο δεν εργάζεται.

Οι Βουλευτές
Δάγκα Βιβή
Αρπατιέλος Νίκος
Διγενή Σεμίνα
Κανέλλη Λιάνα
Κατσώτης Χρήστος
Κορνηνάκα Μαρία
Κτενά Αφροδίτη
Μανωλάκου Διαμάντω
Παφίλης Θανάσης
Τσοκάνης Χρήστος